

[Dorit Myltoft]

Men som sagt støtter Det Radikale Venstre en hurtig udvalgsbehandling.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan også støtte dette forslag. Jeg ser heller ikke nogen grund til at være så bekymret hverken fra lægernes side eller måske navnlig fra patienternes side, hvis det endelig skulle være, for der er jo ingen steder, der står skrevet, hvordan en læge skal føre en journal, og hvad han skal skrive ned. Han kan skrive det ned, han har lyst til at skrive ned, og hvis det, at patienten kan komme til at se det, kan være med til, som hr. Jørgen Winther siger, at man skriver mere pænt om patienterne, kan det da være udmærket.

Men det er klart, at det er rart at vide, hvad der står om én.

Med hensyn til, om der skal være undtagelser: Det skal der være, for ellers kunne lægen blive hængt op, hvis han var i en situation, hvor han vidste, at det var så alvorligt, at vedkommende ikke havde lyst til at overleve. Man kan være så langt ude, at det ville være direkte farligt at fortælle det måske på en ikke så god måde, som man burde.

Jeg har tidligere sagt, at læger egentlig burde have et kursus i, hvordan man informerer om alvorlig sygdom. Man bliver lidt chokeret, når nogle fortæller, hvordan de har fået at vide, at de led af en eller anden alvorlig sygdom: Du kan godt tage ud at rejse, du skal dø om tre måneder. Eller: Der er ikke noget at gøre.

Det er utrolig vigtigt også her at sige, at lægerne selvfølgelig skal kunne informere med håb, selv om ingen ved, om man dør i dag eller om en måned. Derfor er det vigtigt at sige, at informationen selvfølgelig skal gives sådan, at man ikke slår alt i stykker for en patient, men alligevel fortæller sandheden: at dette her er alvorligt. Der er mange måder at gøre det på.

Jeg mener, at lægerne nok skal finde ud af det, og selvfølgelig skal man da ikke have ekstra penge for at føre en journal, man i forvejen fører, og for, at patienten lige må se, hvad der står i den. Det kan ikke berettige til ret mange ekstra kroner. Det må høre med i arbejdet.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Også her vil jeg gerne sige tak for den meget positive modtagelse, der har været af lovforslaget.

Det er jo specielt 2-3 spørgsmål, debatten har været koncentreret om, og det ene er den naturligvis meget svære undtagelsesbestemmelse i § 2, stk. 2, i lovforslaget.

Dertil vil jeg sige, at jeg er enig i de bemærkninger, der enstemmigt er faldet om, at det selvfølgelig må være en konkret afvejning i det konkrete tilfælde, en vanskelig afvejning, men en afvejning, man nok er nødt til at gøre i det enkelte tilfælde. Bestemmelsen skal i øvrigt ikke anvendes bredt, men der må være et smalt rum for at anvende den bestemmelse sådan, at hovedreglen om, at man skal informeres om, hvad der står i journalen, og har adgang til at se, hvad der står i journalen, kan efterleves.

Jeg tror, det var fru Dorte Bennedsen, der brugte udtrykket, at det ikke måtte blive en sovepude for sundhedspersonalet. Andre var også inde på, at sundhedspersonalet måske kunne være meget aktive i forhold til den pågældende patient, og deri er jeg fuldstændig enig.

Jeg håber, vi har fundet en god formulering på afgrænsningen i bemærkningerne til lovforslaget, og er der brug for, at vi yderligere foretager præciseringer, vil jeg mene, at det var et område, der var egnet for en betænkning efter udvalgsarbejdet. Men jeg fornemmer, at der er meget stor overensstemmelse på det punkt.

Så er der spørgsmålet om fuldmagter, og dér vil jeg sige, at jeg mener ikke, vi kan bruge det her system, uden at man har mulighed for at give en fuldmagt til tredjemand. Der er ikke tale om nogen udvidelse af fuldmagtsordningen bortset fra den udvidelse, der selvfølgelig ligger i, at man nu får aktindsigt i journalen hos den praktiserende læge. I den forstand er det selvfølgelig en udvidelse af fuldmagten. Det ligger så i selve udvidelsen af aktindsigten, at fuldmagtens område også udvides. Men reglerne for, hvornår man ellers kan få fuldmagt, betingelserne for, at man kan bruge en fuldmagt, bliver ikke ændret, sådan som de her er foreslået.

Jeg tror, fru Karen Højte Jensen spurgte til erfaringerne med de gældende regler, og jeg er i hvert fald ikke bekendt med, at fuldmagtsordningerne efter de gældende regler f.eks. i forhold til sygehusjournalerne skulle have givet anledning til voldsomme problemer. Det mener jeg bestemt ikke der har været tale om.

Så er der spørgsmålet om betaling for kopier. Dér vil jeg sige, at det, vi vil lægge op til, er,